

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی معماری کاروانسراهای صفویه و مجتمع های خدماتی-رفاهی بین راهی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معماری و شهرسازی جهان اسلام در عصر جهانی شدن (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

زینب جعفری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، گروه معماری، تهران، ایران

سیدیچی اسلامی - استادیار دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه بحث پیرامون بازشناسی هویت ایرانی اسلامی در معماری معاصر کشور در سطح وسیعی گسترش یافته است. نیاز انسان به سرپناه و مامن، نه تنها در حضر بلکه در سفر هم از روزگار باستان مورد توجه بوده است. کشور ایرانبا وسعت نسبتا زیاد و قرارگرفتن در مسیرهای مختلف بازرگانی از دیرباز به ایجاد راه ها و تامین نیازها و امنیت پرداخته است. علیرغم پیشینه ی تاریخی ایران در ارائه خدمات بین راهی به صورت متمرکز و منسجم در غالب کاروانسراها، متأسفانه با ظهورحمل و نقل جدید، کاروانسراها هنوز جانشین شایسته و مناسبی پیدا نکرده اند و میزان و نوع چنین تسهیلاتی در حال حاضر در بسیاری از زمینه ها همخوانی لازم را با نیازهای موجود نشان نمیدهد. هدف این مقاله آشنایی با اصول معماری ساختمان های بینراهی ایرانی در گذشته و حال است تا بدینوسیله مشخص گردد کدامیک از این اصول با مولفه های نیارهای انسان امروز تطبیق دارند. در این پژوهش، با کمک مطالعات کتابخانه ای و میدانی، مقایسه ای بین کاروانسراهای منتخب در دوره صفویه و مجتمعهای خدماتی-رفاهی بین راهی معاصر انجام شده و پس از بررسی چیدمان فضایی آن ها، به تحلیل آنها با هدف شناختن ضرورت ها و نیازهای طراحی معماری این مجتمع ها در شرایط کنونی جامعه پرداخته شده است. نتایج حاصل از این تحقیق نشان میدهد که برخی از الگوهای به کار رفته در کاروانسراها همچنان میتوانند در مجتمع های خدماتی-رفاهی بین راهی امروزی به کارگرفته شوند و موجب ارتقای کیفیت آنها گردند.

کلمات کلیدی:

کاروانسراهای ایران، خدمات بین راهی، الگوهای معماری، روابط فضایی، راه ها و جاده ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/868206>

